

> Propostes des de la Federació d'Associacions Veïnals de Terrassa (FAVT)

La unió col·lectiva, motor de les lluites

Dolores Lledó
Presidenta de la Favt

Les lluites d'avui i de demà demanen noves estratègies i noves formes d'abordatge. Veiem com certs problemes quotidians es cronifiquen i globalitzen a tot el territori, no només en l'àmbit de la ciutat: situacions com la pujada de la factura elèctrica, com la precarització de la sanitat o el tancament d'oficines bancàries i caixers, així com la manca d'accessibilitat d'aquests, en molts casos.

El tancament de sucursals bancàries obliga al desplaçament de les persones a altres barris per poder portar a terme les seves gestions. Els més afectats són la gent gran i amb mobilitat reduïda, ja prou perjudicats per haver de fer servir caixers tàctils (complicats per a ells) i targetes en lloc de llibretes. Tot plegat, traves i més traves que només beneficien els bancs.

Pujades del preu de la llum sense control

Un altre tema candent, la pujada de les factures de la llum i un disparat i sense control. Per a drama, el de les persones electro-dependents, a les quals l'actual preu de

la llum posa en seriós risc, ja que són persones que viuen connectades a una màquina perquè, si no fos així, moririen. Persones que depenen de l'energia continua per viure i que amb les actuals ajudes no poden més que malviure sota mínims i la por de no poder assumir aquestes pujades. Des d'aquí demanem especial protecció a aquest col·lectiu, tot sabent que tota la ciutadania ens veiem perjudicats i frustrats per aquestes constants pujades.

Hem de cercar solucions més enllà dels límits ciutadans i treballar en comú amb la resta de ciutats que ens envolten i pateixen les mateixes limitacions, perquè com més units treballem, més força farem. És necessari fer-hi front de forma col·lectiva. Per això, és important explicar que aquests temes i d'altres s'han tractat en el darrer consell Federal de la Confav, de la qual forma part la nostra federació.

Tots vivim les mateixes preocupacions: cal un front comú

La posada en comú dels problemes locals de cada federació posa en relleu que totes i tots vivim les mateixes preocupacions i també que la millor forma d'encarar-ho

■ Manifestació unitària per residències públiques i en defensa de les pensions públiques

ARXIU

és fer front comú i lluites comunes, com ja he dit abans. Organitzar-se en grups de treball temàtics per posar-se mans a la feina i convertir les paraules en fets i accions són els primers passos que ja s'estan prenent.

També és necessari fer campanyes i mobilitzacions, així com formacions, sumant-se tots els

moviments socials d'altres territoris que ja estan en marxa. Abordem aquest marc comú de federacions en lluites comunes. Ara més que mai, hem de ser conscients de la importància de les lluites veïnals i de la mobilització social, barri a barri, perquè segur que junts podrem trobar idees per aportar i solucions.

Aviat se celebrarà una nova edició dels reconeixements veïnals; canalitzem noves línies d'actuació sorgides de les experiències dels ciutadans, veïns i veïnes i no defallim i recordem que governi qui governi, els nostres barris, les nostres ciutats i els nostres drets, es defensin.

El cyberbullying ens implica a totes

Dolores Lledó

Resulta descoratjador veure com el progrés porta moltes situacions dolentes i què van a pitjor, malauradament. Picar pedra és feixuc i més quan surt el masclisme d'un país que normalitza (i permet) fets com manifestacions d'extrema dreta contra col·lectius i persones que no consideren que tinguin drets, ni tan sols a viure. Tampoc sumen els discursos polítics rancis d'una Espanya molt antiga i que no volem (almenys així ho crec) que torni, majoritàriament. La repressió de drets personals per part d'aquells que no volen viure i deixar viure el proïsme.

Les dones continuen sent agredides, les agredeixen les seves parelles, les seves exparelles... agressions i agressions cada any. I morts, morts cada mes, cada any. I continuem manifestant-nos les mateixes i els pocs mateixos (on és la marea masculina?). I em pregunto: això no és terrorisme?

Però avui un altre tema està agafant embranzida, malauradament: el cyberbullying o ciberassetjament. Agressions en grup, pallisses de menors que són gravades amb el mòbil i pujades a la xarxa. Agressions verbals, exclusió i marginació social i agressions físiques.

El ciberassetjament ha pujat vuit punts en tres anys. Algunes dades mostren aquest desbordament; segons dades de l'Associació NACZ (Asociación No al acoso escolar),

un de cada 5 nens escolaritzats a Espanya el pateix i només el 15% de les víctimes s'atreixeixen a explicar-ho a familiars o professors.

Segons la UNESCO, en un estudi realitzat a 144 països, 1 de cada 5 estudiants de tot el món el pateix i 8 de cada 10 joves han presenciat alguna situació d'assetjament. 1 de cada 5 d'ells es van mantenir al marge.

El ciberassetjament porta a qui ho pateix a anys i anys de teràpia, quedant en molts casos seqüeles. Malauradament i incomprendible, també trobem pares que no li donen la importància que té aquest tema, i n'he estat testimoni.

El paper dels pares és bàsic, ja sigui en la prevenció i la detecció de si la seva filla o fill està patint-lo o si és l'assetjador. Pro-

moure els valors de tolerància i respecte a la diversitat és bàsic per frenar aquestes actituds, treballar en família en un ambient comprensiu i dialogant i no girar la cara sense donar-li importància.

Si volem canviar les arrels masclistes d'aquest país i no deixar créixer els extrems fòbics que volen recordar alguns, no callem i denunciem, conscienciem-nos la societat que el futur dels joves d'avui no pot ser violent i buit de valors, que quan els fills fan mal, se'ls ha de corregir i parlar amb ells, perquè la diversió ràpida de maltractar el més dèbil no diverteix, ni a les xarxes ni enlloc. I clar, cada acte té una responsabilitat. Potser als pares permissius se'ls hi hauria de recordar, també, perquè alguna cosa estan fent malament...

El moviment veïnal de Barcelona per un canvi de model de turisme

Redacció

"El Dia Mundial del Turisme acostuma a ser la festa anual de la indústria turística per omplir-se la boca amb sostenibilitat, retorn social i altres ficcions", denuncia la FAVBarcelona i Assemblea de Barris pel Decret de Turisme Turístic (ABDT) en un comunicat fet públic el passat 23 de setembre. Tot afegint: "Ja fa anys que l'ABDT i organitzacions antiturístiques d'altres territoris l'assenyalen com a data negra i el fan servir per denunciar-ne les injustícies socials i ambientals".

Enguany, només una setmana després de "la claparadora manifestació contra l'ampliació dels aeroports, aprofitem aquesta data per denunciar la celebració a Barcelona de la conferència internacional destinada a relançar el turisme massiu global amb les felicitacions de tota la indústria turística i una nodrida representació d'administracions públiques locals i internacionals", informen, tot assenyalant interessos que poc tenen a veure amb la claparadora majoria de la població, i anuncien mobilitzacions per aturar aquests projectes.

Les entitats signants del comunicat demanen un "canvi de model de turisme i de territoris turístics". Anuncien que es rebel·laran "contra la intenció de decidir sobre un model econòmic ple d'injustícies socials i ambientals sense comptar amb les persones més afectades: les que viuen en aquests territoris i treballen al sector".

